

Petr Hájek: Jdou nám po krku: Udavači se činí. Romanu Horkému chtějí napařit likvidační pokutu. MUKLem jako kdysi. Jen kulisy se mění. Zachraňte koně, nebo už spíše Zachraňte lidi? Totalitu zastaví asi už jen „vzpoura davů“

- CZ24 News | 14. srpna 2021

ČESKO: Petr Hájek přináší příspěvek Romana Horkého, muže, který to nevzdal – a vede ho to k úvaze, která je vlastně banální, ale kterou nesmíme nechat upadnout do zapomnění, chceme-li se z toho všeho živí dostat

Napsal nám příspěvek Roman Horký. Zpěvák, skladatel a frontman legendární kapely Kamelot. Muž, který se nevzdal. Muž, který s Ilonou Csákovou od počátku protestuje proti hrůzám covidismu. Muž, který nikdy nebyl v aktivní politice, ale současnou situaci považuje za tak alarmující, že kandiduje za Volný blok do parlamentních voleb.

Je s kolegyní Csákovou pronásledován a umlčován jako tisíce dalších, kteří ale nejsou tak známí – a proto proti nim vládnoucí moc zatím nenasazuje ty nejtvrďší kalibry. Muži (ženy) určení k likvidaci (MUKL se jim říkalo za předchozí „demokracie“) – podobně jako třeba Hanka Lipovská, která se jako radní postavila hrůzám v České televizi a rovněž kandiduje za Volného. Když jsem si jeho pár řádek četl, najednou se mi to celé znovu mihlo před očima:

„Dobrovolně“ na porážku

Již více než dvacet let máme u nás „liberální demokracii“. Předtím, v devadesátých, které jsou mnohým trnem v oku, tady za Václava Klause po převratu fungovala relativně normální demokracie. Bez přívlastků. Na tu s přívlastky jsme totiž byli z předchozích čtyř desetiletí vysazeni. Nejprve se jmenovala „lidová“, a potom „socialistická“. Obě jenom slovně maskovaly totalitní charakter režimu. S tou „liberální“ je to jako přes kopírák. Václavu Havlovi se jí ještě kvůli Klausovi nepodařilo hned u nás zavést. Ale ukázalo se, že šlo jen o odklad.

Udeřila spolu s počátkem jedenadvacátého století, které fakticky začalo 11. září 2001 příznačným velepodvodem v Novém Jorku. Pak už to šlo ráz naráz: dobytvačné války moderního imperialismu (otevírala je již „humanitární bombardování“ Srbska), do nichž jsme byli zataženi – právě tak jako do Evropské unie. A předtím do NATO (k tomu se havlisté raději ani neodvážili zorganizovat formální referendum, které za neslýchané jednostranné vládní kampaně socialistů a malého zájmu voličů „legalizovalo“ náš pošetilý vstup do EU).

Do roboty zvesela

A tak „teď, když máme, co jsme chtěli“ (jak praví nesmrtelná revoluční píseň bolševiků pro všechny typy „demokracií“ s přívlastky), se už zcela bez brzd řítíme směr další katastrofa. Lemují to

katastrofy „menší“, na které bychom si v dobách demokracie lidové či socialistické ani neuměli pomyslet. Všechno nepřirozené je prohlášeno nikoli jen za normální, ale dokonce za jediné možné: kdo nepokleká – skutečně či přeneseně – před černochoy, homosexuály či všemi dalšími sexuálními deviacemi, pro něž už za chvíli ani nebude stačit abeceda, je občansky likvidován, cenzurován, lynčován. Import miliónů muslimů všech barev, dovážených jako materiál k likvidaci historických národů a jejich států, je rovněž prohlášen za nejvyšší dobro.

Nesvoboda a sledování občanů pomocí moderních technologií už dávno překročilo vše, před čím varovali spisovatelé jako Zamjatin, Orwell a Huxley. Ale protože to všechno ještě k likvidaci zbytků svobod nestačilo, spustili „covidismus“. Kombinaci ideologie tyranie s mystifikací ohrožení zdraví a životů nově vyrobenou variací chřipky – s následným vakcinačním šílenstvím. Ve spojení se stejně uměle vyrobeným zeleným šílenstvím (doslova „Údělem“) vedou „davy“ do smrtelné pasti. Jenže to už bylo moc a „davy“ se probouzejí. A hrozí „Vzpouza davů“ číslo 2.

Mezi nejviditelnější „vzurné“ patří právě Hanka Lipovská či Roman Horký. Jdou jim po krku (právě tak, jako mnohým dalším z nás, kteří se zčásti sejdem za týden v Příčovech). A teď už ten Romanův text, který tuhle krátkou rekapitulační úvahu vyvolal:

Trhání srdce z těla

Chtěl bych za celý Kamelot moc poděkovat všem, kteří se zasloužili o zdařilý koncert 30. 7. 2021 na Ketkováku. Byla to (i pro nás účinkující) skutečná vzruška po ročních trápeních v lockdownech, testování, trasování a celé té vakcinační mašinérii....

Velké poděkování patří starostce Senorad paní Daně Pruškové, též místnímu SDH, který se zhostil na výbornou i závěrečného čištění louky. Poklona patří Romanu Křivánkovi a Lesům ČR za vstřícnost. Děkuje Jirkovi a Oldovi z údolí, kteří nám pomohli vyřešit nečekané zásadní problémy s rozvaděčem sítě. Děkuje Richardu Lukovi za návrh plakátu a nezištnou mediální podporu Petru Chňoupkovi z Horáckých novin, Country rádiu a hodně moc ing. Petru Ostrému z firmy Agados. Děkuje Pavlu Pokornému a Věře Martinové za skvělé hudební výkony. Děkuje s úctou převelikou „Nejvyššímu náčelníkovi“ za bezvětrí, teplo a bezmračnou oblohu, ale nejvíc vám všem, kteří jste to s námi prožili.

Těžko se mi tato slova píš, neb po včerejšku vím, že toto naše setkání pod skálou bylo poslední.

Po několikerém udání na Odbor životního prostředí musím smutně konstatovat, že se již do mého milovaného údolí nevrátíme, protože nad námi visí Damoklův meč v podobě dvoumilionové pokuty. Inspekce životního prostředí mi včera po obhlídce terénu zvěstovala, že se v této chráněné oblasti nesmí zpívat, ani ležet na trávě, rozdělovat ohně, jezdit autem atd. Smí se pouze procházet a potom rychle zmizet. Ptám se sám sebe, kde byli úředníci MŽP, když trampové bojovali proti výstavbě Vodního díla Čučice...? Drželi hubu a nějaké údolí je vůbec nezajímalo.

Ironií je, že za udavačskými přípisy (to vím od komise) stojí někteří z místních chatařů, kterým se prý nelíbí zvuk našich kytar a halekání návštěvníků. Takže, milí někteří chataři, nebylo by dobré chytit se za nos a pochopit zásadní fakt, že nebýt iniciativy „Zachraňme údolí Oslavy“ nemáte ze svých chat ozdobených satelity a vybavených sporáky, mrazničkami atd. už ani prkénko?!

Na můj nesmělý dotaz, kdo a proč tedy povolil ČEZu do přírodní rezervace „Natura 2000“ natáhnout elektrické rozvody a sítě, mi odpověděli, že to je jiná politika...

Zřejmě to bude také jiná politika, až budou další udavači podávat podněty, že chaty nemají vlastní pozemky, že se u chat halasně griluje, dusá hudba, seká tráva, libovolně vysazují stromky, které tam

vůbec nepatří, a parkují tam desítky vozidel. To vše na území přírodní rezervace!

Zlí lidé trhají srdce z těla a s ním i písničky z míst, která jsou jejich kolébkou, domovem a vzácnou jistotou. Z míst, která ani „Velká voda“ neudusila a dávný „Čas rozchodů“ byl jen voláním do tmy, než jsme vykřikli „Zachraňte koně“.

Přesto zůstávám optimistou a věřím, že vesmírné zákony fungují a jsou nadřazeny těm našim. Že každému, co jeho jest...

Autor: Petr Hájek